

Kirpinin Bal Kavanozu

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Bal Kavanozu

Ebru Mina TOMURCUK

Yoncalarla dolu güneşli bir çayırda, Hazel adında küçük bir kirpi, alıç çalısının altındaki sıcak bir yuvada yaşıyordu. Yosun yeşili bir atkı takıyor ve dokuma meşe palamudu kabuğundan bir çanta taşıyordu. Her sabah keşfe çıkmak için tıpış tıpış yürür, krem uçlu kahverengi dikenleri sallanırdı. 'Bugün ne bulacağım acaba?' diye merak eder, minik siyah burnuyla havayı koklardı. Sıcak kehribar rengi gözleri merakla parıldardı.

Parlak bir sabah Hazel, yaşıllı meşe ağacının yanında parlayan bir şey fark etti. Güneş ışığında ışıldayan, altın rengi balla dolu bir cam kavanozdu. Kapağın altından katlanmış bir kâğıt parçası görünüyordu. 'Bir not!' diye ciyaktadı, küçük yuvarlak kulakları seğirdi. Kavanozu dikkatlice açtı ve kâğıdı çıkardı. 'Bu bir bulmacaya benziyor,' dedi, kalbi hızla çarpıyordu.

Notta kıvrık kıvrık yazılar vardı: 'Uzun çamın altında, çançiçeklerinin büyüdüğü yerde, yay şeklinde bir taş ara.' Hazel başını yana eğdi. 'Yay şeklinde bir taş mı? Bu ne demek?' Notu çantasına koydu ve çayırın kenarındaki çam ağaçlarına doğru yola koyuldu. Kısa bacakları patikada hızla ilerliyor, dikenleri hışırdıyordu.

Hazel bir böğürtlen alışının yanından geerken minik bir ses seslendi: 'Dur! Elinde taşıdığın şey ne?' Yumuşak gri tüylü ve büyük yuvarlak pembe kulaklı bir fare ortaya çıktı. Üzerinde iki yuvarlak ahşap düğmeli küçük mavi bir yelek, başında kırmızı bir kurdele fiyonk vardı. 'Ben Millie,' dedi dosta bir gülümsemeyle. 'Bu bir bal kavanozu mu? Bala bayılırım!'

Hazel notu Millie'ye gösterdi. Millie'nin parlak koyu gözleri kocaman açıldı. 'Bu yazıyı tanıyorum!' diye haykırdı, bıyıkları seğırdi. 'Bu, arkadaşım Rosemary'ye ait. O, uzun çamın yakınında yaşayan bir tavşan. Kavanozunu kaybetmiş olmalı!' Hazel'in minik siyah burnu kıpırdadı. 'O zaman onu bulmalıyız. Ama ipucu ne olacak?' Millie sırttı. 'Hadi birlikte takip edelim.'

İki arkadaş yola koyuldu, Millie'nin uzun ince pembe kuyruğu arkasında sallanıyordu. Rüzgârda çançiçeklerinin başını salladığı uzun çama vardılar. 'Şimdi yay şeklinde bir taş bulmalıyız,' dedi Hazel, yeri tarayarak. Millie önden koştu, büyük pembe kulakları dinliyordu. 'Burada!' diye seslendi. 'Bu taş tıpkı bir yay gibi kıvrılmış!' Taş, bir eğrelti otunun altında yarı gizliydi.

Yay şeklindeki taşın yanında, sola işaret eden minik ahşap bir tabela buldular. 'Sol!' dedi Millie. 'Bu Rosemary'nin yuvasına gidiyor olmalı.' Eğreli otlarının arasından geçen dar bir patikayı takip ettiler. Hazel yürürken meşe palamudu kabuğu çantası zıplıyordu. 'Umarım Rosemary kavanozu için endişelenmiyordur,' dedi. Millie başını salladı. 'Onu geri aldığına çok sevinecek.'

Patika yosunlu bir tepenin etrafından dolandı ve yuvarlak kapılı sıcacık bir yuvada son buldu. İçeriden sıcak bir ışık parlıyordu. 'Burası!' diye ciyakladı Millie. Küçük patisiyle kapıyı çaldı. 'Rosemary! Evde misin?' Yumuşak bir gümbürtü duyuldu ve kapı gıcırdayarak açıldı. Uzun krem rengi kulaklı ve sarı önlüklü uzun boylu bir tavşan, şaşkın bir halde kapıda duruyordu.

'Millie!' diye haykırdı tavşan, yumuşak kahverengi gözleri parıldayarak. 'Ya arkadaşın kim?' Hazel utangaç bir şekilde öne çıktı. 'Ben Hazel. Bal kavanozunu yaşlı meşe ağacının yanında buldum.' Kavanozu uzattı. Rosemary'nin pembe burnu kıpırdadı. 'Ah, bal kavanozum! Onu sonsuza dek kaybettim sandım!' Patilerini birbirine çırdı. 'Lütfen içeri gelin. Size bir şeyim var.'

Yuvanın içinde Rosemary bir tenekeden sıcak ballı bisküviler çıkardı. 'Bunları bu sabah yaptım,' dedi, kabarık yuvarlak kuyruğu kıpırdatarak. 'Bir fincan çayla en güzel olurlar.' Hazel ve Millie küçük taburelere oturup tatlı bisküvileri mırıldandılar. 'Kavanozumu nasıl buldunuz?' diye sordu Rosemary. Hazel ona notu ve ipucunu anlattı. 'İpucunu mükemmel takip etmişsiniz!' diye güldü Rosemary.

Hazel gurur duydu. 'Millie olmasaydı bunu yapamazdım,' dedi. 'Yazının sana ait olduğunu o biliyordu.' Millie'nin kırmızı kurdele fiyonku başını sallarken sallandı. 'Ve yay şeklindeki taşı Hazel buldu,' diye ekledi. Rosemary sıcacık gülümsedi. 'Harika bir ekip oluyorsunuz. Merak ve dikkatli bakış kavanozumu eve getirdi.' Üç fincan ballı tatlı çay koydu.

Çaydan sonra Rosemary onlara bahçesini gösterdi. 'İkiniz için bir sürprizim var,' dedi. Onları küçük ahşap bir kutunun durduğu bir çiçek tarhına götürdü. İçinde, her biri kurdeleli iki minik bal kavanozu vardı. 'Birer tane size,' dedi Rosemary. 'Kavanozumu geri getirdiğiniz için teşekkür olarak.' Hazel'in kehribar rengi gözleri parıldadı. 'Benim için mi?' diye fısıldadı. Millie, Rosemary'ye sarıldı.

Hazel minik bal kavanozunu çantasına bağladı. 'Onu sonsuza dek saklayacağım,' dedi. Millie mavi yeleğiyle döndü. 'Ve seni sık sık ziyarete geleceğiz,' diye söz verdi. Eve doğru yola çıkarken Rosemary el salladı. 'Unutmayın,' diye seslendi, 'eğer başka bir gizem bulursanız, ipuçlarını takip edin!' Hazel ve Millie kıkırdayıp karşılık verdiler, kalpleri dostlukla doluydu.

Eve dönerken Hazel günü düşündü. 'Soru sormanın ve dikkatle bakmanın mutlu sürprizlere yol açabileceğini öğrendim,' dedi. Millie aynı fikirdeydi. 'Ve yeni bir arkadaş edinmek en güzel sürpriz.' Yaşlı meşe ağacında durdular. 'Her şey burada başladı,' dedi Hazel, kavanozu bulduğu yere dokunarak. Çayır akşam kuşlarının şarkılarıyla uğulduyordu.

O gece Hazel minik bal kavanozunu yatağının yanındaki rafa koydu. Yapraklardan bir battaniyenin altına kıvrıldı, yosun yeşili atkısı hâlâ boynundaydı. 'Ne gündü ama,' diye iç çekti. Millie'nin dostça gülümsemesini ve Rosemary'nin sıcacık yuvasını düşündü. Meşe palamudu kabuğu çantası, yarının macerasına hazır bir şekilde kapının yanında asılıydı. Kehribar rengi gözleri yavaşça kapandı ve tatlı rüyalara daldı.

Ve eğer bir gün o çayırda dolaşırsanız, Hazel ile Millie'yi patıkada zıplayarak, burunları ipucu arar gibi kıpırdayarak görebilirsiniz. Onlar her bulmacanın bir sürpriz, her arkadaşın bir hazine olduğunu bilirler. Öyleyse gözlerinizi açık, sorularınızı hazır tutun—meraklı bir maceranın tam köşede sizi bekliyor olabileceğini asla bilemezsiniz.